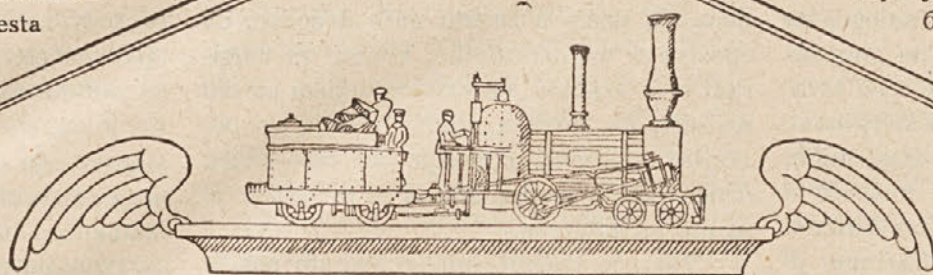

Izhaja prve dni v mesecu. — Izlazi prvih dana u mjesecu.
 Излази првих дана у мјесецу. — Posamezna številka 2 Din. — Pojedini broj 2 Din. — Поједини број 2 Дин. — Redakcija i administracija u Ljubljani, Dunajska cesta br. 58.

— Letna naročnina 24 Din. —
 Godišnja pretplata 24 Din. — Годишња претплата 24 Дин. — Редакција и администрација у Љубљани, Дунајска цеста бр. 58. — Odgovorni urednik Ivan Cek.

STROJNI KURJAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА ДРЖ. ЖЕЛЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ.

STROJNI LOŽAČ

GLASILO UDRUŽENJA LOŽAČA DRŽ. ŽELEZNICA U BEOGRADU.

Obletnica.

V prošlem letu je z mesecem januarjem izšla prva številka našega strokovnega lista. Takrat je izšel v malo izvodih, ker nas je bilo malo pod zastavo »Društva kurjačev«. Skoraj sama Slovenija in nekaj naših bratov Hrvатов je bilo z nami. Teško je bilo pričeti, ker so s tem zvezani precejšnji stroški, pa tudi mnogo dela stane. Znali smo, da se bo treba marisikatero uro odtrgati svoji družini, se vsesti, delati in pisati, dostikrat storiš to tudi nespočit, a storiš s prepričanjem, da delaš v korist sebi in svojim stanovskim tovarišem. To te vzpodbuja, dramatično in bodri, da delaš, da si pri delu vztrajen.

Nekaj izvodov naše prve in druge številke smo razposlali po vseh večjih kurilnicah naše države, kmalu nato so začela prihajati pismena poizvedovanja in vprašanja iz raznih krajev Hrvatske in Srbije, kako in kaj obstoja naše društvo. Na taka vprašanja smo pošiljali pojasnila in kolikor nam je bilo mogoče tudi pravila, s katerimi so bili povsod zadovoljni, le mali pomisleki so se od te ali one strani slišali. Bosanci so šli prvi za našim vzgledom, ustanovili so si svoje društvo za Bosno in Hercegovino. Bratje Srbi so napravili isto združivši se v obsegu direkcije Beograd. Že pri tem je pripomogel mnogo naš list. Delal je pa naprej vztrajgo in šel od uspeha do uspeha. Danes ob obletnici njegovega obstoja moremo z zadoščenjem ugotoviti, da smo trdno združeni kurjači iz cele naše kraljevine in da bo pohitel ta list po celi naši prostrani domovini od Jesenice do Gjevgejelija.

Prepričani smo, da brez našega lista ne bi mogli beležiti takih uspehov, kot jih

Godišnjica.

Prošle godine u mesecu januaru izašao je prvi broj našeg stručnog lista. Onda je izašao u malo primeraka, jer nas je bilo još malo pod zastavom »Udruženja ložiča«. Skoro sama Slovenija te nekoliko naše braće Hrvata bilo je s nama. Bilo je teško početi, jer su time udruženi prilični troškovi pa treba i mnogo rada. Znali smo, da će trebati po nekoji sat otrgnuti se od svoje porodice pa raditi i pisati, često i neodmoren no u ubedenju, da se to radi u dobro sebe i svojih staleskih drugova. To nas sokoli i bodri, da radimo, da smo pri tom ustrajni.

Nekoliko primeraka našeg prvog i drugog broja razaslali smo po svima većim ložionama naše države, pa su nam skoro počela stizati pismena pitanja iz pojedinih krajeva Hrvatske i Srbije, kako je sa našim udruženjem i šta radi. Na takva pitanja slali smo objašnjenja i koliko nama je to bilo moguće, i pravila našeg udruženja, sa kojima su bili svuda zadovoljni, tek se po kakav prigovor smo tamo čuo. Bosanci su prvi pošli našim primerom pokrenuvši svoje udruženje za Bosnu i Hercegovinu. Braća Srbi učinili isto udruživši se u obimu direkcije Beograd. Već je pri tom imao naš list prilično udela, a produžio je ustrajno svojim radom te počao od uspeha do uspeha. Danas na godišnjicu njegovog postojanja možemo radošću ugotoviti, da smo krepko udruženi ložiči iz cele naše Kraljevine te da će poleteti naš list širom naše prostrane otadžbine od Jesenica do Đevdelijske.

Ubedjeni smo, da bez našeg lista ne bi mogli postići one uspehe, na koje možemo pokazivati. Možemo reći, da je u tom po-

Годишњица.

Прошле године у месецу јануару изашао је први број нашег стручног листа. Онда је изашао у мало примерака, јер нас је било још мало под заставом „Удружења ложака“. Скоро сама Словенија те неколико наше браће Хрвата било је с нама. Било је тешко почети, јер су тиме удружени прилични трошкови па треба и много рада. Знали смо, да ће требати по некоји сат отргнути се од своје породице па радити и писати, често и неодморен, но, у убећању, а се то ради у добро себе и својих сталешких другова. То нас соколи и бодри, да радимо, да смо при том устрајни.

Неколико примерака нашег првог и другог броја разаслали смо по свима већим ложионама наше државе, па су нам скоро зачела стизати писмена питања из појединих крајева Хрватске и Србије, како је са нашим удружењем и шта ради. На таква питања слали смо објашњења и, колико нама је то било могуће, и правила нашег удружења, са којима су били свуда задовољни, тек се по какав притворамо тамо чуо. Босанци су први пошли нашим примером покренувши своје удружење за Босну и Херцеговину. Браћа Срби учинили исто удруживши се у обиму дирекције Београд. Већ је при том имао наш лист прилично удела, а продужио је устрајно својим радом те пошао од успеха до успеха. Данас на годишњицу његовог постајања можемо радошћу уготовити, да смо крпко удружени ложаки из целе наше Краљевине те да ће полетети наш лист широм наше простране отаџбине од Јесеница до Ђевђелија.

zaznamujemo. Lahko rečemo, da je v tem pogledu naš list svojo nalogo dovršil kar najbolje. Ni pa bil le glasnik na organizatoričnem polju. Imel je in ima nalogo, da štiti naše tovariše, da spravlja na dan nedostatke, po katerih so prizadeti naši tovariši, krivice, ki se godijo našim sotrpinom, da zastopa njihove težnje za izboljšanjem svojega položaja, da obvešča tovariše o vse, kar se zgodi takega, da nas zadene.

Tako je razkril marsikaj, kar nas je bolelo, a nismo znali kje tiči vzrok in kako odstraniti te bolečine. Mnogo takih stvari, ki so bile nam škodljive, se nam je preko lista posrečilo odstraniti ali vsaj omiliti.

Je pa še mnogo žaljev, ki nas tiščijo, mnogo tudi zaprek za naš napredek, ki jih bo treba odstraniti. S tem je povedano, da delo, ki se je pred letom pričelo, še ni končano. O ne, mnogo nas še čaka dela, ki zahteva vztrajnosti, požrtvovalnosti in napora.

S tem pa naš program še ni izčrpan. To so vse le take neodložljive nujnosti, ki jih je čimprej treba rešiti. Ko pa bomo spravili te z dnevnega reda in ko nam bodo dopuščala sredstva, bomo razširili svoj delokrog, kar je zdavnaj naša želja, s tem, da bomo posvečali večjo pozornost izobrazbi naših tovarišev, ker se dobro zavedamo, da je le v izobrazbi mogoč pravi napredek, ker je le izobražen človek zmožen samega sebe voditi in ne dopuščati, da ga kdorkoli izkorišča v svoje namene.

Omenili smo že, da smo bili pred letom dni strnjeni v našem društvu samo kurjači iz Slovenije, le nekaj tovarišev Hrvatov je bilo poleg. Danes pa lahko s ponosom rečemo, da smo razpredli in razširili našo organizacijo po celi naši državi. Ker ni mogoče, da bi ves ta aparat vodila sama centrala, smo si ustanovili oblastne uprave, ki imajo nalogo, da delajo in pomagajo centrali. Kličemo pa svojim članom, da vsak po svoji moči in zmožnosti dela v prid celokupnosti. Ne prepuščati tega dela samo nekaterim, ne biti preveč komoden in stati vedno v ozadju, češ, bodo že brez mene naredili. Takih misli ne bi smel imeti nihče! To škoduje njemu samemu in celokupnosti. Ne odtegovati se društvenemu delu, temveč vsakdo naj bi bil vesel, da ima priliko in da more kaj v prid društva storiti. Kadar bomo prodrli s to idejo, bomo lahko upali na lepe uspehe. Takrat bo naše delovanje še bolj intenzivno in popolno, kot je bilo dosedaj, in ž njim obenem tudi naš list.

To želimo danes ob prestopu iz prvega v drugo leto in upajmo, da se bo tudi uresničilo. S tem upanjem in s to nado v svojih srcih najlepše obhajamo obletnico našega lista in z veselim srcem prehajamo v drugo leto.

gledu naš list svojo zadačo dovršio vrlo dobro. Ali nije bio samo glasnik na organizatornom polju. Bila mu je, te mu je zadaća, da uzme u zaštitu naše drugove, da opozorava na nedostatke, kojima su tangirani naši drugovi, na krivice kojima su oni izloženi, da zastupa njih težnje po poboljšavanju svog položaja, da obavještava drugovemu o svemu, što god se dešava te je za nje od interesa.

Tako je raskrio mnogo šta, sto nas je bolelo, samo nismo znali gde je tome uzrok i kako da uklonimo te bolove. Ima mnogo takovih stvari, koje su bile štetne po nas, pa nam je pošlo za rukom da ih preko našeg lista uklonimo ili bar ublažimo.

Ali ima još mnogo žaljeva koji nas tište, mnogo zapreka za naš napredak, koje će trebati ukloniti. Time smo kazali, da rad kojim se pre godine pričelo još nije svršen. Još nas čeka mnogo rada, koji zahteva ustrajnost, požrtvovanost i trud.

Time pak naš program nije još iscrpljen. Sve su to tek takve neodložljive nužde, koje valja što pre rešiti. Ali kad skinemo ove sa dnevnog reda i kad će nam to dozvoliti sredstva, raširit ćemo svoj delokrug, a to je od davna naša želja, time, da ćemo obratiti veću pozornost na obrazovanost naših drugova dobro znajući, da je samo u obrazovanosti moguće pravi napredek, jer je samo obrazovan čovek kadar da vodi samog sebe te da ne dozvoljava, da ga bilo ko iskoristi u svoje svrhe.

Napomenuli smo već, da smo bili pre godinu dana sakupljeni u našem udruženju samo ložaci iz Slovenije osim nekolicine Hrvata. Danas pak možemo s ponosom kazati da smo već razgranuli i proširili našu organizaciju po čitavoj državi. Budući da nije moguće, da bi vaskolik taj aparat vodila centrala sama, ustanovili smo oblasne uprave, kojima je zadaća da rade i potpomažu centralu. Pozivamo pak svoje drugove, da svaki prema svojoj snazi in sposobnosti radi u korist celokupnosti. Ne valja prepuštati ovaj rad samo nekolicini, ne valja biti i suviše komodan i gledati samo sa strane misleći, ta svršit će i bez mene.

Ovakvog mišljenja ne bi smeo da bude nitko. Na štetu je ovo i njemu samom kao i celokupnosti. Ne ustezati se od društvenog rada, nego svaki neka bude veseo da mu se pruži prilika da može da učini nešto u korist udruženja. Kad ćemo da uspešemo ovom idejom, možemo se nadati lepim uspeha. Onda bit će sav naš rad još intenzivniji i potpuniji nego do sada i zajedno usavršit će se i naš list.

Ove su naše želje kad prešupamo iz prve u drugu godinu i nadajmo se da će se obistiniti. Noseći se tom radom najlepše proslavljamo godišnjicu našeg lista te veselim srcem prešupamo u novu godinu.

Uvećeni smo, da bez našeg lista ne bi mogli postići one uspehe, na koje možemo pokazivati. Možemo reći, da je u tom pogledu na plisat svoju zadaću dovršio vrlo dobro. Ali nije bio samo glasnik na organizatornom polju. Bila mu je, te mu je zadaća, da uzme u zaštitu naše drugove, da opozorava na nedostatke, kojima su tangirani naši drugovi, na krivice, kojima su oni izloženi, da zastupa njihove težnje po poboljšavanju svog položaja, da obavještava drugove o svemu, što god se dešava te je za nje od interesa.

Tako je raskrio mnogo šta, što nas je bolelo, samo nismo znali gde je tome uzrok i kako da uklonimo te bolove. Ima mnogo takvih stvari, koje su bile štetne po nas, pa nam je pošlo za rukom da ih preko našeg lista uklonimo ili bar ublažimo.

Ali ima još mnogo žaljeva koji nas tište, mnogo zapreka za naš napredek, koje će treba ukloniti. Time smo kazali, da rad kojim se pre godine pričelo, još nije svršen. Još nas čeka mnogo rada, koji zahteva ustrajnost, požrtvovalnost i trud.

Time pak naš program nije još iscrpljen. Sve su to tek takve neodložljive nužde, koje valja što pre rešiti. Ali kad skinemo ove sa dnevnog reda i kad će nam to dozvoliti sredstva, raširit ćemo svoj delokrug, a to je od davna naša želja, time, da ćemo obratiti veću pozornost na obrazovanost naših drugova dobro znajući da je samo u obrazovanosti mogući pravi napredek, jer je samo obrazovan čovek kadar da vodi samog sebe te da ne dozvoljava, da ga bilo ko iskoristi u svoje narocite svrhe.

Naipomenuli smo već, da smo bili pre godinu dana sakupljeni u našem udruženju samo ložaci iz Slovenije osim nekolicine Hrvata. Danas pak možemo s ponosom kazati da smo već razgranuli i proširili našu organizaciju po čitavoj državi. Budući da nije moguće, da bi vaskolik taj aparat vodila centrala sama, ustanovili smo oblasne uprave, kojima je zadaća da rade i potpomažu centralu. Pozivamo pak svoje drugove, da svaki prema svojoj snazi in sposobnosti radi u korist celokupnosti. Ne valja prepuštati ovaj rad samo nekolicini, ne valja biti i suviše komodan i gledati samo sa strane misleći, ta svršit će i bez mene.

Ovaog mišljenja ne bi smeo da bude nitko. Na štetu je ovo i njemu samom kao i celokupnosti. Ne ustezati se od društvenog rada, nego svaki neka bude

весео да му се пружи prilika da može da učini neшто u korist udruženja. — Kad ћemo da uspemo ovom ideјom, možemo se nadati lepих uspeha. Onda bit ћe sav наш rad još intenzivniji и потпунији него до сада и заједно усавршит ћe се и наш лист.

Ове су наше жеље кад преступамо из прве у другу годину и надајмо се да ће се обистинити. Носећи се том надом најлепше прослављамо годишњицу нашег листа те веселим срцем преступамо у нову годину.

Sa našeg kongresa.

(Nadaljevanje.)

Uverili smo se, da su pravila sličila jedna drugim, da su bili programi o radu udruženja isti, da su bili ciljevi, koje su postavila pojedina udruženja, jednaki. Zbog toga nisu pravila činila nikakvih poteškoća, nego zaključeno je, da se osnuje jedinstveno udruženje za čitavu državu sa pravilim-a, koja su delimice udešena u toku kongresa. Pitanje sedišta centrale rešilo se tako, da bude centrala u Beogradu.

Za sad moglo se birati jedinu između Ljubljane i Beograda. No budući da je Ljubljana i suviše odaljena od centralnih oblasti, t. j. od Generalne Direkcije i Ministarstva Saobraćaja, sa kojima će naša Centrala trebati da ima najviše dodira, to je bilo odlučeno, da bude sedište Centrale u Beogradu. Osnovane su pokrajinske podružnice sa pokrajinskim upravama na sedištim pojedinih direkcija sa delokrugom, koji su imala dosada pojedina udruženja. Odredio se i prinos za Centralu i zacrtao se njezin delokrug. Izabran je onda centralni odbor sa zadaćom, da izvede zaključke kongresa glede sprovedbe naše organizacije i krupnih pitanja, koja su sada na dnevnom redu i na kojima su naročito zainteresovani ložaći.

Na kongresu bili su zastupani ložaći iz sviju pokrajina naše zemlje, također iz onih, gde do sada nisu još postojale organizacije ložaća državnih železnica.

Nadamo se da smo s tim našim radom učinili velik korak unapred na proširenju te usavršavanju naše organizacije i time na poboljšanju našeg stanja. Naši drugovi mogu biti uvereni, da vodstvo našeg udruženja ne propusti ni jednu priliku, da se zaštite interesi našeg staleža. Radili smo i raditi ćemo i u buduće sve dok se stanje našeg staleža ne poboljša te da se naši kategoriji dade ono mesto, na koje ima potpuno pravo. Na kongresu primljena je resolucija, v koju su unešeni naši najhitniji zahtevi i koja bi bila odmah predata Generalnoj Direkciji i Ministarstvu Saobraćaja.

Sa našeg kongresa.

У данима од 25. до 28. октобра 1925 вршио се у Београду конгрес свију ложаца државних железница наше краљевине. Већ одавна постојала је намера, да се сазове конгрес ложаца читаве државе, како би се том приликом неколико поближе упознали те се договорили с заједничком наступу у сврху заштите интереса ложачког staleжа. У нашем смо листу опетовано нагласили нужду, да се сви ложачи сакупимо у јединствену организацију, основану на потпуно стручном темељу без икаквих политичких тенденција, у сврху самопомоћи и заштите сопствених интереса, те нисмо пропустили ни једну прилику, а да не би истакли, да је само у снажној и што потпунијој организацији наш спас. Данас можемо забележити радосну вест, да смо у том погледу учинили велик корак унапред тиме, што се на конгресу у Београду у начелу и једногласно закључило, да се спроведе јединствена организација ложаца у читавој земљи.

Скоро у исто доба настала су на територији наше државе три удружења ложаца и то у Љубљани, у Београду и у Сарајеву. Сва су три удружења основана на једнаком и сличном темељу те су си задала исту мету. Баш у чињеници, да су настала скоро у исто доба и независно друг од другог на три места удружења са једнаким циљевима, налазимо управо сијајан доказ за оно, што смо у свакој прилици истицали, да је ваиме већ скрајње доба, да се и ложачи сами побрине за своја права, ако они неће да остајају увек тамо, где су их други поставили и где би се некојим свиђало да и у будуће остану.

Било је одмах очигледно, да не ћемо моћи остати код трију удружења, која би била тек у каквим таквим међусобним додирима и која би наступала свако само засе и тако смањивала изгледе на успех. С тога одбор љубљанског удружења ступио је одмах у додир са братским удружењима у Београду и Сарајеву те почео спремати конгрес, на којем нека би се извело уједињење постојећих удружења те закључило проширење организације по оним покрајинама, где ложачи још нису били организовани. В почетку било је одлучено, да ће се вршити овај конгрес у Броду на Сави од 3. новембра о. г. даље. У ту је сврху наш одбор већ позвао заступнике ложаца читаве земље нека учествују у том конгресу.

Међутим показало се потребним, да се заступници ложаца сакупе пре тога у Београду због некојих веома важних ин-

тервенција код централних области наше саобраћајне управе. Овом су се приликом користили наши београдски другови те сазвали ових дана конгрес у Београду.

(Свршите се)

Uјedinjeni Železničar se je v svoji številki od 1. januarja obregnul ob naš kongres. Pravi, da so ta kongres imele razne sekte društva kurjačev iz cele države in da je imel glavno besedo na kongresu neizgobni »častni predsednik«, nek direktor iz subotičke direkcije. Potem pa pozivlja kurjače, naj se sedaj, ko se dela na izpremembi pravilnika o premogovnih premijah, pridružijo njegovim vrstam, ki da morejo najboljše zastopati naše interese.

K temu imamo pripomniti sledeče: Naš kongres v Beogradu se je vršil z namenom, da se obstoječe organizacije zedinijo v eno enotno Udruženje. Ta cil je bil dosežen in to očividno krogom, katerih glasilo je »Uјedinjeni Železničar«, ni všeč. Kajti, s tem, da je razširjena organizacija po celi državi, sega njen delokrog tudi izven mej Slovenije. Tisti »nek direktor«, ki se je udeležil našega kongresa, je gospod ingénieur Dimitrije Naumovič, pomočnik direktorja, torej čisto natančno določena oseba. Ne uvidevamo, zakaj naj bi ne smeli sprejeti pomoči kakega višjega gospoda, če je dotični gospod toliko socialno čuteč človek, da smatra potrebnim nekaj, kar n. pr. gospodje za »Uјedinjenim Železničarjem« ne smatrajo potrebnim, in sicer da je tudi kurjač človek, ki ima pravico do človeka dostojnega življenja. V vašem seznamu intervencij zastoj iščemo zahtevo po odpravi krivice, ki se godi n. pr. kurjačem pri razdelitvi premije, dasi ravno zaradi pravilnika o premijah vabite kurjače, naj bi stopili v vaše vrste. Pa s to reklamo ne bo nič. Mi sami dobro vemo, koliko so vredne razne zaščite, zato si pa bomo sami ob ugodni priliki in na pravem mestu poiskali svoje pravice.

Naziv »sekte« ohranite zase, ker je za vašo pisano družbo bolj prikladen.

Spomenica Ministrstvu Saobraćaja.

Ob priliki, ko je bil objavljen načrt za novo železničarsko pragmatiko, smo vložili na Ministrstvo Saobraćaja spomenico, ki jo na tem mestu objavljamo. Med tem je bil ta načrt vsled vsesplošne nezadovoljnosti ž njim umaknjen ter ne pride več resno v poštev, vendar se bo moralo v doglednem času kaj ukreniti glede zboljšanja materielnega položaja železničarjev, zlasti nižjih kategorij, ker se v sedanjih razmerah ne bo moglo več dolgo izhajati, s prejemki, ki smo jih deležni. Spomenica,

v kateri smo navedli naše minimalne zahteve, se glasi:

Ministarstvu saobraćaja
Administrativno pravno oddelenje
u
Beogradu.

Pozivajući se na akt Ministarstva Saobraćaja br. 26089-25 od 25. avgusta 1925 čast nam je, da saopštimo glede na načrt zakona o državnem saobraćajnom osoblju sledeće primedbe:

Zakonom od 28. oktobra 1923 i sledećom mu naredbom o razvrštavanju i prevodjenju osjećaju se ložači oštećenim, jer su bili prevedeni u drugu kategoriju zvaničnika, iako bi morali biti po napornoj službi koju vrše i po kvalifikaciji uvršteni u prvu kategoriju zvaničnika. Zato smo se već opetovano obratili na nadležna mesta, kako bi se ta krivica uklonila, navodeći razloge za svoje zahteve. Neka ih i tom prilikom ponovimo:

Za izmeru prinadležnosti treba uzimati u obzir službu i kvalifikaciju, koju se traži za tu službu. To naglašava i načrt za nov zakon.

Što se tiče službe ne treba naročito naglasiti, da je služba, koju vrši ložać ne samo nadasve naporna nego i opasna i po zdravlje štetna. Ta je služba — i to mora priznati svaki objektivni čovek — nesorazmerno teža od službe, koju vrše nekoje vrste službenika koji su po sadanjem zakonu prevedeni u prvu kategoriju zvaničnika, premda nemaju nikakvu višu kvalifikaciju. A ne samo to, nego je ložać izložen i većoj odgovornosti. On ne odgovara samo za zaobraćaj kao napomenuti službenici iz prve kategorije zvaničnika, nego i za red na stroju. Za tu veću odgovornost jasan je dokaz često kažnjavanje ložača zbog nedostataka u vezi sa jednom ili drugom odgovornošću. I dok su po sedanjem zakonu ti službenici prema ložačima favorizirani, uvršteni su ložači u istu kategoriju kao i službenici, koji uopšte ne pripadaju saobraćajnoj službi te prema tome ni ne nose onu odgovornost koju nose ložači.

Glede kvalifikacije moramo napomenuti, da imaju ložači jednaku spremu kao i nekoje vrste službenika, koji su po sadanjem zakonu prevedeni u prvu kategoriju zvaničnika. U koliko pak treba za vršenje službe još naročita kvalifikacija, moramo skrenuti pažnju na to, da ložači u tom pogledu ne zaostaju za onima, koji su u prvoj kategoriji zvaničnika, jer se od ložača, koji treba da vrši službu na svoju odgovornost, zahteva da položi državni saobraćajni i kotlovi ispit pred komisijom i

tim se ispitom tek kvalifikuje za vršenje svoje službe.

U takvom postupanju sa ložačima mi vidimo staru i ukorenjenu praksu te nazeranje, da je ložać i njegova služba nešto manje vredno te da ga za njegov rad valja nagraditi kao najnižeg službenika. Smatramo da u današnje socialno doba treba već jednom ukloniti tu prerasudu te za napornu, po zdravlje štetnu i odgovornu službu odrediti primernu platu.

Načrt za nov zakon tu krivicu ne popravlja. Ne samo da je ne popravlja nego je još zaoštrava time, da predviđa za sadanje zvaničnike prve kategorije, koji prema načrtu treba da dodju u treću kategoriju zvaničnika, poboljšanje materialnog stanja, dok bi bili ložači, koji prema načrtu treba da su uvršteni u prvu kategoriju služitelja, na prinadležnostima oštećeni.

Po sadanjem zakonu početna plata ložača iznosi: osnovna plata 2.250.—, položajna 840.—, 20 odstočkov 618.—, stanarina 1.020.—; ukupno 4.728.—. Završna plata: osnovna 6.150.—, položajna 1.440.—, 20 odstočkov 1.518.—, stanarina 1.200.—, položajna ukupno 10.308.—.

Po načrtu za nov zakon prinadležnosti ložača iznosile bi u početku: plata 3.800.—, stanarina 1.500.—, ukupno 5.000.—. Na završetku: plata 6.200.—, stanarina 1.800.—; ukupno 8.000.—.

Ako ove brojke uporedimo, vidimo, da su ložačima početne plate povećane za godišnjih 272.— Din, dok su završne plate umanjene za godišnjih 2.308.— Din.

Tako isto dodjemo do interesantnih rezultata, ako uporedimo načrtom predviđene početne i završne plate pojedinih kategorija. Tako vidimo, da iznosi razlika između početne i završne plate u prvoj kategoriji činovnika 167%, u drugoj kategoriji činovnika ta razlika iznosi 184%, u prvoj kategoriji zvaničnika 217%, u drugoj kategoriji zvaničnika 225%, u trećoj kategoriji zvaničnika 210%; kod služitelja pak iznosi ta razlika u prvoj kategoriji 77% a u drugoj 84%.

Na osnovi navedenog moramo svom odlučnošću otkloniti načrt za nov zakon u sadanjem obliku te molimo, da se uvažavaju sledeći naši zahtevi:

1. Ako ostane pri podeli službenika kao što je predviđeno načrtom, zahtevamo, da se ložači uvrste u treću kategoriju zvaničnika.

2. Tako isto neka se uvrsti u treću kategoriju zvaničnika sve ono osoblje, koje spada u ložačku struku te je vršilo duže vreme ložačku službu, a je zbog koje bolesti od te službe uklonjeno.

3. Prinadležnosti predviđene načrtom za treću kategoriju zvaničnika naš su minimalni zahtev. Izrično si pridržavamo pravo da se borimo i nadalje dok ne postignemo prinadležnosti u predratnoj visini.

4. Za ložače koji vrše službu pod naročito nepogodnim uvjetima (malarija, teški tuneli i usponi) nek se odredi vreme od 20 godina služenja za sticanje pune penzije.

ZAHVALE.

Spodaj potpisani se najiskrenije zahvaljujem Udruženju kurjačev za podjeljeno mi posmrtnicu v znesku 1500 (tisočpetsto) dinarjev, podjeljeno mi ob priliki smrti moje soproge Julijane Pavlin. Nadalje se zahvaljujem vsem onim tovarišem, ki so spremili moju soprogo na zadnji poti k večnemu počitku. Zahvaljujem se upravnomu odboru Udruženja kurjačev za izrečeno in odano sožalje meni, kakor tudi ostali moji družini.

V Ljubljani, dne 24. dec. 1925.

Franjo Pavlin, kuriln. I.

Niže potpisani se najiskrenije zahvaljujem Udruženju ložača, Oblasnoj upravi Zagreb, za vremenu smrti mojega deteta podjeljenu mi potporu u svoti 300 (reci tristost) dinara.

Sušak, 22. dec. 1925.

Mičetić Ivan, ložiona Sušak.

Najljepša hvala Udruženju na potpori u iznosu 400.— Din, koja mi je pridjeljena prilikom moje bolesti.

Zagreb, 4. dec. 1925.

Blaženik Marijan.

Od Udruženja ložača primio sam prilikom svoje bolesti potporu od 400.— Din, za koje se Udruženju tim putem najsrdačnije zahvaljujem.

Zagreb, 15. dec. 1925.

Vilički Dragutin.

Najljepša hvala Udruženju ložača za prilikom moje bolesti podjeljenu mi potporu u iznosu od 400.— Din.

Srpske Moravice, 19. dec. 1925.

Vukšić Gjuro.

Darovi za tiskovni sklad:

Janušić Ignac Din 5.—, Rakovec Ferdo Din 10.—. — Najljepša hvala! Tovariši posnemajte!